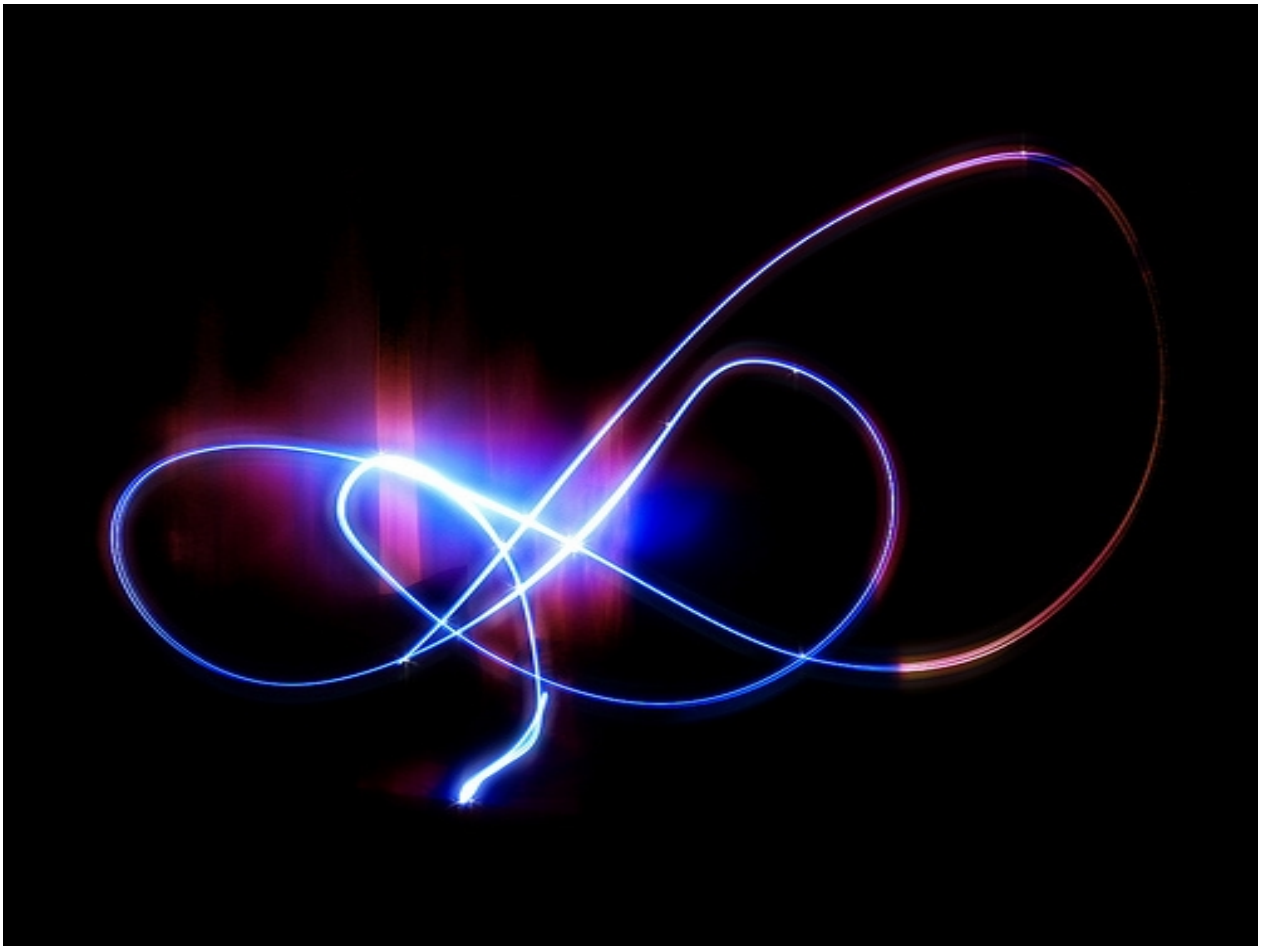

Ay geçer gün geçer yıl geçer Yürekte yara geçmez Gül sarısı geçmez ay karanlıksa

Nereden düşmüştük biz Gözlerinden mi ?

Ay yarısı düş s/açıyor baba Hasretin kulaklarımda yankı Rüzgar z/ılğıt esiyor…

Kuşların tırnakları açıldı Seher yeli ağaçları yıkarken Gün başlarken babamın evinde " Endişeniz olmasın çocuklar

Sabahlar aydınlıktır bakışları"

Türkülerle yıkanırken

Nereden düşmüştük biz

Kuşların zılgıtlarından mı?

Nereden düşmüştük biz Gri mavi bir bulut/tan mı

Karaağaç sürgünlerinden Başak sarısı güllerden mi Ben bir türkü nakaratıyım Mızrap vuran kırık parmak

Ateş yutan dev bir ırmak

Benden düşüyorken

Nereden düşmüştük biz Hayatın kanatlarından mı

Bu şehrin alacakaranlıklarından mı Sokağa çıkma yasaklarından mı

Nereden düşmüştük biz Çocukluğumuzun limonata parmaklarından mı?

İskambil kâğıtlarından evimizi üfledi rüzgar Doğudan bir ağıt yükselir şimdi Elleri nasırlı bir kadın

Güneşe gözbebeklerinden bakar…

Hayat bulutlar gibi akar

Nereden düşmüştük biz Kış gecelerinde sobadaki kestane yanıklarından mı

Bir buket mimoza bir tane gül Ve duvarda çakılı karanfil kokularından mı

Fotoğraflar dan geçerek gökyüzüne takılan Rutubetli yağmur duvarlarından mı ***Nereden düşmüştük biz***

Martı bükülmeleriyle

Yürek sökülmeleriyle

Şehri dolaşan şarkı

Sus pus içimi tırmalar

Sus biçimli karalar

İntiharın son perdesine daha var…

Delirmiş benim şiirim

Kelimelerimde imgelerden y /aralar…

Kara kalem karalamalar

lar ler lar…

Nereden düşmüştük biz Gözbebeklerinden kuyuya

Son bir kere gel şimşek çakan kahkaha
Dalacağım biraz/d/an
Akşamsefalarının içinde yüz binyıllık bir uykuya Zılgıt çeken Kuşlar gömülecek yüreğimin yamalarına…

Ayşegül aşkım karagöz

(rüzgar çanları)